

— Грицю! — гукнула мама. — Ти розібрав рюкзак?

Гриць поліз у рюкзак. Згадав, що там — надгризене яблуко. А мама страх як не любить недогризків. І крихт від печива. І залишків канапки. Не любить, коли в рюкзаку лишається їжа. Бо потім вона починає смердіти. Їжа. Не мама. А мама тоді сердиться. А Гриць не любить, коли мама сердиться.

Гриць ніяк не міг знайти яблуко. Він витягнув зошити. Витягнув пенал. Витягнув рожеву машинку. І робота з кіндера. Де яблуко?

— Ой!

Він витягнув пакетик. Там мало бути яблуко. Та замість яблука в пакету було щось волохате. І воно ворушилося!

— Не Ой, а Супергризь!

— Суперрись? — здивувався хлопчик.

— Я схожий на рись?

З пакетика вилізло волохате звірятко і видерлося Грицеві на руку.

— Ні, ти схожий на хом'яка.

— Хом'як і є. Але не простий. А супергерой. Знаєш про таких?

— Ну, в мультях бачив. Але ти, якщо чесно, не дуже на них схожий.

— Це ж чому? — образився хом'як.

— Ну... Ти маленький, товстенький, волохатий. А супергерой... Вони з м'язами і плащем. А ще в них маска є.

Хом'як звідкись дістав плащ і маску.

— Так краще? Дивись, я — Супергризь!

— Угу, — кивнув Гриць. Він усе ще порпався в рюкзаку.

— Ти щось шукаєш? — Супергризь і собі зазирнув у рюкзак.

— Угу, — знову мугикнув Гриць.

— Якщо яблуко, то його там нема. Я його згриз. Їсти хотів.

А в тебе там негусто.

— Ну, я ж не знав, що до мене в рюкзак залізе голодний хом'як.

— Суперхом'як! — виправив його Супергризь.

Він роззирався, чи немає тут чогось поїсти.

— Так, я не знав, що до мене в рюкзак залізе суперхом'як.

— Голодний. Голодний суперхом'як, — знову виправив його Супергризь.

— То ти все ще голодний?

— А ти як думаєш? — Супергризь опустив лапку з папірцем, який уже почав гризти. — Я ж — Супергризь! Моя суперсила — гризти. То чим ти пригостиш друга?

— Друга?

— Ага. Мене тобто. Ми ж уже подружилися. Чи як?

- Чи як... — відповів спантеличений Гриць.
- Гриць і Супергриць — звучить суперово, — радісно сказав хом'як. — Що скажеш?
- Та Гриць не встиг нічого сказати. До кімнати зазирнула мама.
- То ти розібрав рюкзак?
- Ага.
- І там немає залишків їжі?
- Немає.
- Точно немає? А якщо я перевірю? — мама звела брови.
- Точно немає.
- Я вибіжу в магазин. Потрібно яйця купити, як виявилось. Бо хочу спекти яблучний пиріг. Уже й яблука порізала. Увечері прийде бабуся, пам'ятаєш? А тато смажитиме свої фірмові деруни.
- Деруни? Ур-р-ра! Обожаю татові деруни!
- І я теж, — усміхнулася мама. — Маєш домашнє завдання на завтра?